

**UCHWAŁA NR 69/X/19
RADY MIEJSKIEJ W CHORZELACH**

z dnia 27 czerwca 2019 r.

**w sprawie przystąpienia do zmiany w „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania
przestrzennego gminy Chorzele”**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019r. poz. 506 t.j.) oraz art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2018 poz. 1945 z późn. zm.) Rada Miejska w Chorzelach uchwala, co następuje:

§ 1.

Przystępuje się do sporządzenia zmiany „Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Chorzele” przyjętego uchwałą Nr 315/XXXV/13 Rady Miejskiej w Chorzelach z dnia 30 października 2013 r. i zmienionego Uchwałą Nr 275/XLIV/17 Rady Miejskiej w Chorzelach z dnia 28 września 2017 roku, w sprawie uchwalenia zmiany Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Chorzele.

§ 2.

Granice terenu objętego opracowaniem zmiany studium oznaczono na mapie stanowiącej załącznik nr 1 do niniejszej uchwały, jako jej integralnej części.

§ 3.

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta i Gminy Chorzele.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY
Rady Miejskiej
Michał Wisnicki
dr *Michał Wisnicki*

Uzasadnienie do uchwały nr 69/X/19

Rady Miejskiej w Chorzelach

z dnia 27 czerwca 2019 roku

Opracowanie przedmiotowej zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Chorzele wynika z nieaktualności rozwiązań, przyjętych w aktualnie obowiązującym „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Chorzele” przyjętego Uchwałą Nr 315/XXXV/13 Rady Miejskiej w Chorzelach z dnia 30 października 2013 r. ze zmianami wprowadzonymi Uchwałą Nr 275/XLIV/17 Rady Miejskiej w Chorzelach z dnia 28 września 2017 r., w sprawie uchwalenia zmiany Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Chorzele, w zakresie projektowanej linii elektroenergetycznej 110kV, stanowiącej inwestycję celu publicznego.

W imieniu Inwestorów: PGE Dystrybucja SA z siedzibą w Lublinie, ul. Garbarska 21a, 20-340 Lublin, Oddział Warszawa., ul. Marsa 95, 04-470 Warszawa, oraz ENERGA –Operator SA z siedzibą w Gdańsku, ul. Marynarki Polskiej 130, 80-557 Gdańsk, Oddział w Olsztynie, ul. Tuwima 6, 10-950 Olsztyn, reprezentowanych przez pełnomocnika Pana Waldemara Roszkowskiego został złożony wniosek w tut. Urzędzie o podjęcie uchwały w sprawie przystąpienia do zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego w celu ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego, o którym mowa w art. 6 pkt 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2018 r., poz. 2204 ze zm.), tj. lokalizacji napowietrznej linii elektroenergetycznej wysokiego napięcia 110 kV relacji Wielbark – Chorzele na terenie przedstawionym na załączniku graficznym.

Jak podano w uzasadnieniu wniosku ww. Inwestorzy w myśl art. 6 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 25 września 1981r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 2017 r., poz. 2152 ze zm.) są przedsiębiorstwami użyteczności publicznej mającymi na celu bieżące i nieprzerwane zaspokajanie potrzeb ludności w zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną. Stosownie do art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2019 r., poz. 755 ze zm.) przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się dystrybucją energii elektrycznej są obowiązane utrzymywać zdolność urządzeń, instalacji i sieci do realizacji zaopatrzenia w tą energię w sposób ciągły i niezawodny, przy zachowaniu obowiązujących wymagań jakościowych. Stosownie zaś do treści art. 9c ust. 3 niniejszej ustawy w zw. z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2018 r., poz. 1330 ze zm.) przedsiębiorstwa energetyczne wypełniają zadania operatora systemu dystrybucyjnego – realizując zadania publiczne i zabezpieczając interes gospodarstwa narodowego.

Głównym celem budowy przedmiotowej napowietrznej linii elektroenergetycznej wysokiego napięcia 110 kV jest poprawa warunków równowagi i pewność zasilania województwa mazowieckiego i warmińsko-mazurskiego oraz zapewnienie trwałego i zrównoważonego rozwoju gospodarczego poprzez:

- poprawę niezawodności funkcjonowania krajowego systemu dystrybucyjnego i przesyłowego;
- zapewnienie pokrycia zapotrzebowania na energię elektryczną znacznego obszaru północno-wschodniej części Polski;
- zapewnienie ciągłości dostaw energii elektrycznej do zasilanych za pośrednictwem stacji elektroenergetycznych GPZ odbiorców, w tym wielu instytucji pożytku publicznego, zakładów przemysłowych i innych placówek zlokalizowanych na tych terenach;

Niniejsza inwestycja stanowi zatem niezbędny element systemu poprawy bezpieczeństwa użytkowania terenów pod linią oraz zwiększenia niezawodności i efektywności zasilania obecnych i przyszłych odbiorców energii elektrycznej. Budowa sieci zapewni bowiem stały dopływ energii do licznych gospodarstw domowych oraz przedsiębiorstw na znacznym obszarze. Zapewni to także bezpieczeństwo energetyczne, poprzez niwelację zagrożenia przerwaniem dostaw energii, np. wskutek awarii, czy katastrofy energetycznej. Tym samym

inwestycja pozwoli sprostać wzrastającemu zapotrzebowaniu na energię elektryczną osobom fizycznym i podmiotom gospodarczym, jak również wpłynie na rozwój terenów, na których inwestorzy planują zrealizować swoje inwestycje.

Konieczność realizacji czynności niezbędnych z punktu widzenia bezpieczeństwa energetycznego państwa, czy też służących zapewnieniu lepszemu potencjału energetycznego państwa, stanowi interes społeczny w rozumieniu art. 108 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego, a charakter tego interesu świadczy o jego znacznej wadze. Niewątpliwie bowiem dostęp do zasobów energetycznych ma podstawowe znaczenie z punktu widzenia zarówno poszczególnych jednostek, jak i całego społeczeństwa, w tym także z perspektywy suwerenności i niepodległości państwa. Obowiązkiem władz publicznych jest zatem zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego kraju, a więc dążenie do zaspokojenia zarówno istniejących, jak i przewidywanych potrzeb energetycznych, przy czym zadanie to jest realizowane zarówno przez organy administracji publicznej, jak i przedsiębiorstwa energetyczne. Nadto, o istnieniu interesu państwowego w niniejszej sprawie oraz o jego szczególnym znaczeniu, świadczy konieczność wywiązania się przez państwo Polskie z przyjętych, w związku z przystąpieniem do Unii Europejskiej, zobowiązań międzynarodowych o znacznej wadze, dotyczących sprawności i efektywności energetycznej państw członkowskich. Wynika to z konieczności recypowania postanowień dyrektywy 2006/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie efektywności końcowego wykorzystania energii i usług energetycznych, czego wynikiem są m.in. uchwała Rady Ministrów w sprawie przyjęcia dokumentu „Polityka energetyczna Polski do 2030 roku”, a także ogłoszony w dniu 10 sierpnia 2011 r. przez Ministerstwo Gospodarki Drugi Krajowy Plan Działań dotyczący efektywności energetycznej dla Polski, narzucające m.in. na operatorów dystrybucyjnych zmniejszenie wskaźnika strat sieciowych w dystrybucji, poprzez m.in. modernizację obecnych oraz budowę nowych sieci elektroenergetycznych jako środka do realizacji narodowego celu wzrostu efektywności energetycznej.

Podstawą do zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego jest głównie nieaktualny stan dokumentów planistycznych na tle obowiązującej polityki przestrzennej, jak również planowanych w niej zmian. Nieustanne zmiany w przepisach prawa, zmiany w zagospodarowaniu obszaru znajdującego się w granicach gminy, wydane decyzje o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, prowadzone obecnie prace planistyczne, a także plany inwestycyjne różnych podmiotów mogą znacząco wpłynąć na przyjęte kierunki zagospodarowania, co wymusza dokonanie stosownej aktualizacji w celu zoptymalizowania działań w zakresie planowania przestrzennego w gminie. Biorąc pod uwagę powyższe, zmiana studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego jest niezbędna dla prawidłowej realizacji inwestycji, tj. budowy napowietrznej linii elektroenergetycznej wysokiego napięcia 110 kV relacji Wielbark – Chorzele, która obejmuje swoim przebiegiem tereny gmin: Chorzele, położonej w województwie mazowieckim, na terenie powiatu przasnyskiego i Wielbark położonej w województwie warmińsko-mazurskim, na terenie powiatu szczycieńskiego. Ze względu natomiast na ponadregionalne znaczenie ww. przedsięwzięcia oraz znaczną liczbę zaangażowanych podmiotów publicznych, organów administracji rządowej i samorządowej oraz jednostek samorządu terytorialnego konieczne jest zapewnienie spójnego i płynnego, opartego na zasadzie pomocniczości, trybu uzyskiwania stosownych zezwoleń i uzgodnień administracyjnych (w szczególności pozwoleń na budowę) niezbędnych dla realizacji zamierzonego przedsięwzięcia, dla uzyskania których immamentnym elementem pozostaje zgodność zamierzenia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

W związku z powyższym podjęcie przedmiotowej uchwały jest zasadne.

PRZEWODNICZĄCY
Rady Miejskiej
dr Michał Wiśnicki
dr Michał Wiśnicki